

PARLAMENTUL ROMÂNIE
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 50/3166/15.09.2010

Plx 406/2010

CAMERA DEPUTAȚILOR

Domnului Secretar General Gheorghe BARBU

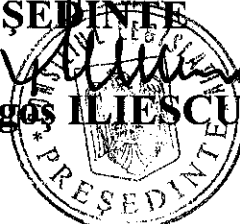
Stimate Domnule Secretar General

Urmare adresei Dumneavoastra nr.Plx406 din 1.09.2010, vă transmitem, alăturat, avizul Consiliului Legislativ referitor la **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.504 din 11 iunie 2002, a audiovizualului.**

Totodată, în vederea facilitării analizei juridice a proiectelor, vă înaintăm, pentru fiecare dintre acestea, fișele actelor normative incidente reglementările propuse, cu toate intervențiile legislative suferite, astfel cum rezultă din evidența legislativă a Consiliului Legislativ.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.398/14.09.2010

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr.504 din 11 iunie 2002,
a audiovizualului**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.504 din 11 iunie 2002, a audiovizualului, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.Plx 406 din 1.09.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii audiovizualului nr.504/2002, cu modificările și completările ulterioare, în sensul instituirii Consiliului Național al Audiovizualului drept autoritate competentă și în domeniul presei scrise și online.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.117 alin.(3) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Reglementarea propusă vizează regimul juridic consacrat la nivel european drepturilor fundamentale ale omului și anume dreptul la libera exprimare, consacrat atât de Convenția europeană a

drepturilor omului, cât și de Carta drepturilor fundamentale a UE, parte integrantă a Tratatului de la Lisabona.

Astfel, potrivit art.10 din Convenția europeană a drepturilor omului orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Din acest punct de vedere, intenția de a impune, în vederea organizării și funcționării presei (scrise și online) a unei noi proceduri, intitulată “licență de presă”, pe lângă faptul că aceasta nu este clar definită sau circumstanțiată, poate îmbrăca forma unei imixțiuni nedorite, a unei forme de cenzură în asigurarea libertății de comunicare a opiniilor, gândurilor, creațiilor spirituale, credințelor religioase, ș.a. ale cetățenilor. În orice situație, soluția legislativă propusă reprezintă însă o **restrângere** a dreptului la libertatea de exprimare. Or, potrivit tezei finale a art.10 din Convenție, statelor le este recunoscut dreptul de a institui un regim de autorizare numai în ceea ce privește **societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune**.

Mai mult decât atât, potrivit art.10 paragraful 2 din Convenție, impunerea unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni pentru exercitarea libertății de exprimare, trebuie să răspundă cerinței ca acestea să fie prevăzute de lege și să reprezinte o măsură necesară, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Înțelesul și întinderea libertății de exprimare sunt aceleași și la nivelul Uniunii Europene, potrivit art.52 alin.(3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, parte integrantă a Tratatului de la Lisabona, aplicabil art.11 - Libertatea de exprimare și informare - articolul corespondent art.10 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Pe de altă parte, nici la o analiză din perspectiva economică a dreptului Uniunii Europene, mai exact, din perspectiva modalității de organizare a Pieței Interne, proiectul nu se circumscrie pe coordonatele de funcționare ale acesteia, întrucât crearea unei noi proceduri în organizarea funcționării unor companii, poate constitui o piedică în

libera circulație a serviciilor, cunoscându-se că, de regulă, structurile de presă sunt organizate prin intermediul societăților/companiilor comerciale care au servicii distribuite fără limite de frontiere.

4. Din perspectiva dreptului național, dincolo de consacrarea, la nivel constituțional, a libertății de exprimare (art.30 din Constituția României, republicată), apreciem că normele care să asigure respectarea dreptului la demnitate și la viață privată, deziderate care, potrivit Expunerii de motive, fundamentează prezentul proiect, se regăsesc deja în actele normative în vigoare.

Astfel, chiar dacă dispozițiile juridice aplicabile în prezent, îmbracă un aspect mai general și nu fac obiectul unei „Legi a presei”, acestea sunt opozabile în fața instanțelor, iar cetățenii care se consideră vătămați dispun de instrumente juridice suficiente pe baza cărora să își apere drepturile fundamentale la demnitate, viața privată, onoare ș.a..

Astfel, art.29 din Constituția României, republicată, consacră libertatea gândirii și a opiniilor, prevăzând că acestea nu pot fi îngrădite sub nici o formă, și că nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale. Plecând de la ideea că opiniile, gândurile, diversele forme de exprimare ale acestora intră în circuitul juridic numai în măsura în care ele sunt exprimate, art.30 prevede că libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor, precum și libertatea creațiilor de orice fel sunt inviolabile. În clarificarea conceptului dreptului de libertate de exprimare, Legea fundamentală impune garanțiile libertății de exprimare prin presă, limitele acesteia și responsabilitatea persoanelor care le încalcă.

Garanțiile libertății presei constau în libertatea de a înființa publicații, în interzicerea cenzurii și a suprimării publicațiilor, dar și în posibilitatea ca autoritățile să impună, prin lege, obligarea mijloacelor de comunicare în masă de a face publică sursa finanțării .

Pe de altă parte, Constituția stabilește că această libertate de exprimare nu poate fi absolută și, ca atare, este supusă unor coordonate juridice, strict prevăzute de lege și care sunt necesare în vederea eliminării oricărei forme de abuz și ocrotirii unor valori politice, economice, sociale și umane specifice asigurării funcționării democrației într-un stat de drept. Astfel, alin.(8) al art.30 stabilește explicit existența răspunderii civile, în sarcina editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice,

proprietarul mijlocului de multiplicare, a postului de radio sau de televiziune precum și răspunderea pentru delictul de presă.

5. Soluția propusă la art.10 din proiect, potrivit căreia Consiliul Național al Audiovizualului ar urma să exercite autoritatea în domeniul presei scrise și online, este cel puțin discutabilă sub aspectul respectării libertății presei și înființării de publicații, drepturi fundamentale prevăzute de art.30 alin.(3) din Constituția României, republicată.

În acest sens, avem în vedere modalitatea prin care CNA ar urma să-și exercite această autoritate, prevăzută la art.17 alin.(1) lit.f) din proiect, și anume prin acordarea de licențe pentru presa scrisă și online, modalitate care poate constitui în aplicare o cenzurare a libertății de a înființa publicații. Aceasta, cu atât mai mult cu cât propunerea legislativă nu conține dispoziții care să precizeze explicit cum și în ce condiții se acordă licența.

Pe de altă parte, potrivit Expunerii de motive, inițiatorii argumentează reglementarea propusă prin dorința de a limita posibilitatea de înființare de publicații care au ca scop denigrarea persoanei sau a unor idei.

Și din acest punct de vedere reglementarea propusă este discutabilă, întrucât poate să conducă la restrângerea exercitării libertății de exprimare, fără a fi respectate cerințele imperative în materia restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți, astfel cum acestea sunt consacrate prin dispozițiile art.53 din Constituție.

Având în vedere cele de mai sus, fără a ne pronunța asupra oportunității reglementării, considerăm că este necesară reanalizarea soluțiilor propuse, în raport de dispozițiile art.30 alin.(2), (3), (4) și (8) din Constituția României, republicată.

6. Referitor la propunerile de modificare și completare a Legii nr.504/2002, semnalăm că art.42 și 53, supuse modificării prin proiect, au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.181/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.333/2009.

7. Sub rezerva celor semnalate, din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, formulăm următoarele observații și propuneri:

a) Față de cele arătate la supra pct.1, **titlul** propunerii legislative trebuie reformulat, astfel:

„LEGE
pentru completarea Legii audiovizualului nr.504/2002”

Din aceleași considerente, la **art.I** propunem reformularea **părții introductive** astfel:

„Art.I.- Legea audiovizualului nr.504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:”.

b) La **art.I**, care trebuie structurat în trei puncte, în aplicarea prevederilor art.60 alin.(1) din Legea.nr.24/2000, republicată, sugerăm reformularea **părților dispozitive ale pct.1, 2 și 3** astfel:

„1. După alineatul (2) al articolului 10 se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²), cu următorul cuprins:”;

„2. La articolul 17 alineatul (1), după litera **e**) se introduce o nouă literă, lit.f),cu următorul cuprins:”;

„3. După alineatul (1) al articolului 48 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:”.

c) În textul propus pentru **alin.(2) al art.48**, redat la actualul **pct.4** al art.I, pentru rigoarea redactării, sugerăm ca **prima teză** să debuteze cu sintagma „Prevederile art.1 alin.(1) lit.a), c), d) și g) se aplică”.

d) La **art.II**, pentru rigoarea redactării, sugerăm reformularea textului, astfel:

„Art.II.- Legea audiovizualului nr.504/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege, se va republica dându-se textelor o nouă numerotare”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1121 / 14.09. 2010.

Lege a audiovizualului

- 1 promulgată prin D. nr. 681/2002 M. Of. nr. 534/22 iul. 2002
Decret pentru promulgarea Legii audiovizualului

- 2 modificări prin L. nr. 591/2002 M. Of. nr. 791/30 oct. 2002
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor
inlocuiește denumirea „Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații” cu denumirea „Ministerul Comunicațiilor și a Tehnologiei Informației”

- 3 modificări prin L. nr. 402/2003 M. Of. nr. 709/10 oct. 2003
Lege privind modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002
modifică art. 1 lit. d), art. 2 alin. (3) și (4), art. 6 alin. (4), art. 11 alin. (5), (7) și (8), art. 14 alin. (1) și (3), art. 15 alin. (5) - (7), art. 35 alin. (1), art. 44 alin. (10), art. 49 lit. a), art. 75 alin. (3) lit. d), art. 78, art. 88 alin. (1), art. 91 alin. (1) și (2), art. 93, art. 94, art. 95, art. 96 alin. (1), art. 97 alin. (1); introduce alin. (8) la art. 15, lit. c_1) la art. 57, art. 95_1, art. 95_2, alin. (1_1) la art. 96; abrogă art. 54 lit. h), art. 90 alin. (1) lit. g).

- 4 modificări prin O.U.G. nr. 123/2005 M. Of. nr. 843/19 sep. 2005
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe
abrogă art. 96 alin. (1) lit. c)
aprobată cu modificări și L. nr. 329/2006 M. Of. nr. 657/31 iul. 2006
completări prin
Notă: atribuțiile Oficiului Român pentru Drepturile de Autor privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale, stabilite prin acte normative anterioare prezentei ordonanțe de urgență, își încetează aplicabilitatea.

- 5 modificări prin O.U.G. nr. 3/2006 M. Of. nr. 133/13 feb. 2006
Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii audiovizualului nr. 504/2002
modifică art. 75 alin. (2); abrogă art. 95 alin. (3)
aprobată cu completări prin L. nr. 197/2006 M. Of. nr. 453/25 mai 2006

- 6 modificări prin L. nr. 197/2006 M. Of. nr. 453/25 mai 2006
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2006 pentru modificarea Legii audiovizualului nr. 504/2002
aprobă cu completări O.U.G. nr. 3/2006 și modifică art. 95 alin. (1) partea introductivă

- 7 completat prin L. nr. 364/2007 M. Of. nr. 898/28 dec. 2007
Lege pentru completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002
introduce alin. (1_1) la art. 5, art. 91_1

- 8 completat prin L. nr. 116/2008 M. Of. nr. 384/21 mai 2008
Lege pentru completarea art. 89 din Legea audiovizualului nr. 504/2002
introduce lit. d) la art. 89

9 modificări prin O.U.G. nr. 181/2008 M. Of. nr. 809/3 dec. 2008
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii
audiovizualului nr. 504/2002
aprobată cu modificări și L. nr. 333/2009 M. Of. nr. 790/19 nov. 2009
completări prin

modifică art. 1, art. 2, art. 3, art. 4, art. 5,
art. 6, art. 10, art. 16 alin. (1), art. 17 alin.
(1) lit. a), c) și d), alin. (3) și (4), art. 18
alin. (4), art. 23, art. 25, art. 27, art. 28
alin. (4), (5) și (7), art. 29, art. 31, art. 34
alin. (1) și (4), art. 35, art. 36, art. 37, art.
38, art. 39, art. 43 alin. (1) și (2), art. 44,
art. 46, art. 48, art. 49, art. 50, art. 51, art.
52, art. 54, art. 55 alin. (1) și (3), art. 56
alin. (1), art. 57 alin. (1) lit. a)-c), art. 58
alin. (2), art. 59, art. 60, art. 61 alin. (3),
art. 62 alin. (1) și (4), art. 63, art. 64, art.
65, art. 66, art. 73, art. 74 alin. (3) și (4),
art. 76, art. 82 alin. (1) și (2), art. 85 alin.
(4) și (5), art. 86, art. 88, art. 90 alin. (1) și
(2), art. 91, art. 93 alin. (1) și (3), art. 95_1
partea introductivă, art. 96 alin. (1) și (4);
introduce art. 1_1, art. 26_1, titlul unui
nou capitol, Cap. III_1 după art. 26_1, titlul
unui nou capitol, Cap. III_2 după art. 38,
art. 39_1, titlul unui nou capitol, Cap. III_3
după art. 39_1, alin. (5) la art. 74, art.
75_1, alin. (2) și (3) la art. 84, alin. (10) la
art. 85, mențiunea privind transpunerea
normelor comunitare, după art. 99;
abrogă art. 30, art. 33, art. 42, art. 91_1,
art. 96 alin. (1_1)

10 modificări prin L. nr. 330/2009 M. Of. nr. 762/9 nov. 2009
Lege-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din
fonduri publice

la data de 12 nov. 2009, abrogă art. 98
alin. (2) liniuța a 2-a

Notă: v. La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, încetează urmă
toarele drepturi salariale suplimentare stabilite prin acte juridice în favoarea personalului autorităților și instituțiilor
publice: a) suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare; b) sporul de mobilitate.

aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 181/2008 și modifică art. 1 pct. 1, 9, 17, 31, 34-37, art. 3 alin. (3), art. 10 alin. (3) lit. g), i) și l), alin. (5), art. 17 alin. (1) lit. d) pct. 3 și 11 și alin. (3), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (5), art. 31 alin. (4) partea introductivă și lit. a), art. 34 alin. (3), art. 36 alin. (2) și (3), art. 37 alin. (2), art. 39 alin. (2) și (3), art. 43 alin. (1), art. 44 alin. (1) și (3), art. 50, art. 52 alin. (2) lit. a) și b), alin. (3) și (5), art. 54 alin. (1) lit. j) și k) și alin. (2), art. 56 alin. (1), art. 57 alin. (1) partea introductivă și lit. b), art. 59 alin. (1) și (2), art. 60, art. 62 alin. (1), (3) și (4), art. 63, art. 64, art. 65, art. 66, art. 69, art. 73, art. 82 alin. (1), art. 86 alin. (2), art. 88 alin. (1), art. 90 alin. (1) lit. h) și alin. (2), art. 91 alin. (1) și (3), art. 93 alin. (1) și (3), art. 94, art. 96 alin. (1);
introduce pct. 5_1, 31_1, 31_2 la art. 1, alin. (2) la art. 1, lit. c) la art. 2 alin. (4), alin. (6) la art. 52, art. 57_1, alin. (4)-(7) la art. 59, art. 61_1, art. 62_1, art. 65_1, art. 90_1, art. 93_1;
abrogă art. 1 pct. 33, art. 28 alin. (7), art. 43 alin. (2), art. 48 lit. f), art. 53; art. 54 alin. (1) lit. h), art. 62 alin. (2) și (5), art. 67, art. 70-72, art. 88 alin. (2), art. 96 alin. (2) și (3);
înlocuiește, în tot cuprinsul legii, sintagma "rețele de telecomunicații" cu sintagma "rețele de comunicații electronice" și denumirea "Autoritatea Națională pentru Comunicații" cu denumirea "Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații"